

HACI ÖMER HÜDÂYÎ BABA VE DÎVANI (7)

(...dünden devam)

O biçare ise “Vay ne yaptım” diye kaçmaya başlamış, fakat Şeyh Hazretleri, emir ve ısrar ederek adama, topladığı üzümleri tamamen hediye edip “Daha ne zaman dilersen gel götür, ben alma demedim, yalnız tevekleri incitme, dedim” demek suretiyle hoşlukla adamı yola vurmuştur.

Sabahleyin Şeyh Hazretlerinin huzuruna gelen adam Tevbe edip mağfiret dileyerek intisabeylemiş ve bu olay kendisinin kurtuluş nedeni olmuş, muradına erip kemal bulmuştur.

Yine bir gün, Şeyhin hizmetkârı, üç yaşına girmiş olan bir danayı nahıra kat-mış ise de dana kaçarak köylünün yeşil ekinine girmiş; ekin sahibi de taş atarak hayvanın ayağını kırmış. Bunun üzerine Hz. Şeyh adı geçen danayı kestirip köy halkıyla beraber dananın ayağını kıran kişiyi de çağırıp güzel bir ziyafet vermiş. Yemek esnasında şaka yollu: “Siz duâ edin bu adama, yoksa bu ziyafet olmazdı” deyince hemen kıran kişi kalkarak kusurunun affını dilemiş ve Şeyhe intisabetmiş, haline göre de fe-yiz almıştır. Bu zat, Hz. Şeyhin vefatından sonra “Ben dananın aya-ğın kırdığım zaman yanımda hiç kimse yoktu (bir gören olmadı) meğer Hz. Şeyh görüyormuş” diyerek daima söyler ve ağlardı.

Bir gün Hz. Şeyhi ziyarete gelen bir kişi, merkebin ahıra koyup dergâha çıktı. O sırada merkep ahırdan çıkıp gitmiş. Ziyaretçi, ziyaretten sonra gittiği ahırda mer-kebi bulamadı. Çevreyi araştırdı, merkebin kaybolduğu anlaşılınca durumu Cenabı Şeyhe bildirdi. Şeyh Hazretleri buyurdu ki: “Sabret, hayvan otlamaya gitmiştir, kay-bolmaz.” Ziyaretçi adam ise “Efendim her tarafı aradım, bulamadım. Herhalde kay-boldu” deyince Cenabı Şeyh buyurdu ki:

– Ahırda bulunan bizim merkeple senin merkebin değeri ne derecedir (hangisi daha değerlidir)?

Adam:

– Efendim benim merkebim avaradır, ahırdaki hayvanın fiyatı yüksektir dedi.

Şeyh buyurdu ki:

– Madem ki bu merkep daha iyidir, senin merkebin yerine bu merkebi götür.

Adam da hiç tereddüdetmeden merkebi alıp gitti. Ve yolda kendi hayvanının otlamakta olduğunu görünce Cenabı Şeyhin hayvanını getirip teslim etti ve özür dileyerek gitti.

Bu vak'ayı anlatmaktan amacım, devletli veliler sultanının dünyaya ait işler için asla daralmadığını, sıkılmadığını; dünyanın varına sevinmez, yoğuna üzülmez, böyle şeylerle gönül aynasına toz konmaz olduğunu belirtmektir.

(devamı yarın..)